

Abonamēntulu

Pentru monarchia:

Pre anu 6 fl., $\frac{1}{2}$ anu
3 fl., $\frac{1}{4}$ anu 1 fl. 50 cr.

Pentru strainatate:

Pre 1 anu 18 frcs., $\frac{1}{2}$
anu 9 frcs., $\frac{1}{4}$ anu
4 frcs. 50 cm.

Fóia apare in fie-care
Sâmbata.

Unirea

Fóia besericésca-politica.

Anulu I.

Blasiu 14 Februariu 1891.

Insertiuni

Unu ſiru garmond:
odata 7 cr., a dou'a óra
6 cr., a treia óra 5 cr.,
si de fie-care publica-
tiune timbru de 30 cr.

Totu ce privesce fóia
se se adreseze la «Re-
dactiunea si Admini-
stratiunea Unirei»
in
Blasiu.

Numerulu 7.

Gimnasiulu din Beiusiu.

I.

(+) Cându amu înfiintiatu organulu nostru „Unirea“, amu voitu sè implinim numai mandatulu Conciliului nostru provincial primu, care avêndu in vedere poterea estraordinaria, ce o eserciteză astădi press'a politica asupr'a mintilor si inimilor omenilor, a dispusu înfiintarea unei foi besericesci-politice, *in care sè se incunoscintieze publiculu despre starea actuala a Provinciei nôstre besericesci in tòte privintiele, si sè se desbata intr'ens'a intrebâurile ocurente.*

Creditiosi acestui programu stabilitu de auctoritatea cea mai inalta a Provinciei nôstre besericesci, nu potem lasă nedesbatuta o cestiune de cea mai mare importantia pentru *intréga* beseric'a nôstra: *cestiunea gimnasiului român gr.-cat. din Beiusiu*, carea totu de-a un'a va apără in primulu planu si va fi în continuu agitatiane spiritele creditiosilor nostri, pâna nu se va deslegă — nu dupa interesele inchipuite ale altor'a, — ci conformu drepturilor inalienabile ale besericei nôstre si ale institutelor ei de invetiamēntu.

Fost'a acésta cestiune si pâna acum'a forte multu ventilata in foile nôstre politice românesci, — dar fiindu-că de odata cu acea cestiune s'an sulevat si discutatu *cu prea mare vioiciune si o multime de alte cestiuni personale, publiculu cetitoriu in labirintulu acest'a de dispute vehemente si personalități*

necuriintiose a pierdutu din vedere esentia lucrului, si astfelii nu a fostu in stare a cumpenf cu destula liniscesc gravitatea situatiunei anormale, in care a ajunsu gimnasiulu nostru din Beiusiu, si marimea pericolului, la care suntu espuse si celealalte institute culturale românesci, déca vomu lasă, sè se consolideze si perpetueze starea anormala in acelu gimnasiu. Ar fi deci témplu, că acésta cestiune sè se tracteze odata si desbracata de ori ce cestiuni laterale.

Din aceste motive, cari inaintea oricărui binevoitoriu alu fóiei nôstre justifica pre deplinu procedur'a nôstra, ne vedemu indemnati a ne pronunciá si noi in acésta afacere si in specie a ne desfasuri parerile nôstre cu privire la introducerea limbei magiare că limba de propunere in gimnasiulu din Beiusiu, fără că prin acésta sè voimu a prejudecă cătu-si de putinu auctoritatii besericesci competente, despre a cărei intentiuni curate si nisuintie desinteresate noi suntemu convinsi cu deseversire.

Dupa convingerea nôstra eliminarea limbei române că limba de propunere din clasele superiore ale gimnasiului român gr.-cat. din Beiusiu, efectuata de Ministrul de culte si instructiunea publica, si inlocuirea aceleia cu limb'a magiara, este unu actu, care vâtema greu dreptulu publicu referitoriu la beseric'a româna greco-catolica, — stă in contradicere cu legile tierii create de factorii constitutionali si sanctionate de Majestatea Sa imperatulu si regele nostru apostolicu, si violéza nu numai decisum

speciale de ale Majestatii Sale, ci chiar si actulu foundationalu, care a datu viétia gimnasiului din Beiusiu.

Este unu faptu indisutabilu, care noi l'amur accentuat si alta data in colonele „Unirei“, dar care astădi atâtul pentru ai nostri, cătu si pentru straini trebuie sè se accentueze cu tóta poterea, că adeca dreptulu publicu in patri'a nôstra comună garantéza si besericei nôstre caracterulu ei românescu, fără alta restrictiune omenescă, decâtua ace'a, care este normata in legile tieriei sancționate de Majestatea Sa.

Pontificele de pia si gloriósa memoria Piu alu IX-lea cându prin bull'a Sa „Ecclesiam Christi“ din 26 Noveembre 1853 a reactivatu Metropoli'a nôstra de Alb'a-Julia si Fagarasiu, apriatu ne-a spusu si ne-a asecuratu, că ace'a impreuna cu diecesele sufragane de Oradea-mare, Gherl'a si Lugosiu ar se formeze *totu de-a un'a o provincia besericésca greco-catolica de limba românescă* ¹⁾, ér Majestatea Sa preagratiosulu nostru imperatu si rege apostolicu

¹⁾ Quae cum ita sint, tum *Magni-Varadinensis* et Fogarasiensis, tum duarum per Nos erectarum Lugosiensis nimirum et Armenopolitanae Dioecesis territoria . . . in ecclesiasticam provinciam graecocatholicam, unitam *linguae romanicae*, atque adeo unam archiepiscopalem *metropoliticum* Sedem Fogarasiensem *Romanorum graeci ritus catholici uniti eadem apostolica auctoritate perpetuo quoque erigimus et instituimus*. . . . Hinc peculariter concedimus atque indulgemus, ut quicunque in posterum fuerint graeci ritus catholici uniti Fogarastenses Antistites, *nomen quoque et titulum Archiepiscopi Fogarasiensis et Albae-Julensis etiam in omnibus et singulis eorum actis adhibere libere ac licite possint et valeant.*

Feuilleton.

Têmplu nostru si electricitatea.

(Continuare).

Lumin'a electrica se intrebuintieza la expusetiuni de arte si tablouri, la lucrari de nöpte, cum suntu: edificari, facerea de canaluri si fortificatiuni, mai departe la cercarea rauitilor dupa o lupta, ce tñuse pâna săr'a tardu. In legătura cu acésta nu va strică se amintescu, că regele din Dahomey — o provincia de lângă tiernurii sudu-vestici ai Africei — atacase adi véra, in nöpteas spre 13 Augustu, garnisón'a francesa din Lagos, dar' năile francesc *Najad* si *Roland* au lumenat tiernurii cu lumina electrica, si astfelii garnisón'a a potutu pușcă in negrii atacători, cari au afflatu de bine se-si pierda urm'a in intunereculu noptii.

Se mai intrebuintieza lumin'a electrica la locomotive, că se se véda nöpteas inainte, si in vreme de lipsa se se pote opri trenulu.

Lămpile electrice fiindu inchise, fără primejdie se potu intrebuitati in ori ce

bâi si chiar' si in fabrici de pravu de pușca.

Dar' nu numai edificii singuratic, ci chiar' si orasie intregi suntu astădi luminate cu electricitate. La noi Timisiór'a e luminata cu electricitate inca din an. 1884, si precum se aude acumă si Caransebesiulu inca se pregatesc se introduca lumin'a electrica.

Déca sîrn'a luminatore se asiédia intr'o tieve de sticla forte subțire, si se slobode pre gătu in josu, atunci se pote lumină partea din launtru a trupului omenescu, si ochii ageri ai medicului potu petrunde pâna in launtrulu bolnavului, si potu vedé unde e in piedecata mașineria, potu atâ cari rotitie au lipsa de ungere, sau chiar' de reparare. Ori-ce alta lumina dă flacara si prin urmare nu pote fi introdusa in stomacu.

Usioru -si pote inchipiui fiecine, cătu de pretiosa este electricitatea pentru omenire chiar' si numai din cau'a acésta. Inse electricitatea nu este numai mijlocu pentru afarea unor bôle interne, ci totu odata si *mijlocu de vindecare* pentru anumite bôle, cum suntu bôlele de nervi, de creri, de meduv'a spinărei; totu asemenea cu succesu se folosesce in contra

reumatismului, in contr'a unor bôle de stomacu, de besica si de intestine. Se intrebuintieza mai departe la tăierea ranelor si inflaturilor si de multe ori si la oprirea săngelui.

Déca facem se sara mai multe scânteie electrice priu aeru, atunci se produce *ozonu*, care se si pote sămti in urm'a miroslui seu caracteristicu. Ozonulu are insusirea, de curatia aerulu de miasme si microbi. Dr. *Vigouroux*, medicu francesu, a si folositu insusirea acésta a electricitatei, că unu mijlocu de aperare in contr'a cholerei, ce a grassatu in a. 1884 in partea de miedadi a tieriei sale, si succesulu dobândit u fostu indestulitoriu.

O alta aplicare destulu de insemnata. asta electricitatea la mânarea tramvaielor — nisce omnibuse asiediate pre sfui — cari pâna acumă erau trase de cai. Tramvaie electrice au aprópe tòte orasiele mai mari; de vre-o cătiva ani are si capital'a nôstra Budapesta. Omului dedat se véda inaintea tramvaielor nisce cai sdraveni si se auda tropotitulu loru greoiu si monotonu, sau déca e vorba de tramvai cu vaporu — se auda rezultarea greoia a masinei si se véda norii

in decisiunea sa preainalta comunicata prin rescriptulu gubernialu de d^o 8 Februarie 1851 Nr. ²⁵⁹ ₂₃₀ aprobatu reactivarea Metropoliei n^ostre s^a induratu preagratiosu a accentu^a totu odata si caracterulu ei românescu ¹⁾.

Reactivarea ac^est^a a Metropoliei n^ostre f^u ratificata si recunoscuta si de guvernulu constitutionalu ungaru alu Majestatii Sale si ascurata pentru t^{ot}e t^{em}purile prin inarticularea ei in legile fundamentale ale tierii, ce^a ce o dovede^sce mai pre susu de t^{ot}a indoiel^a articululu de lege XXXIX din 1868 ²⁾.

D^ec^a inse in virtutea dreptului publicu provinci^a n^ostra beseric^a este românesc^a, atunci totu in virtutea acelui dreptu românesci trebue s^e fia t^{ot}e beseric^e, sc^{ole}le si alte institutiuni ale ei, si românesc^a trebue s^e fia si limb^a acelor^a, asi^a in c^âtu ele nu se potu despoia de acestu caracteru, dec^âtu numai cu concursulu toturor factorilor hotaritori, cari i⁻au imprimatu acelui caracteru.

Gimnasiulu din Beiusiu este inse unu institutu greco-catolicu *institutu si sustinutu cu grele si mari jertfe de o diecesa*, care face parte integranta din provinci^a n^ostra beseric^a. Prin ur-

¹⁾ Seine Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 12. December v. J. die Reactivirung des in Siebenbürgen unter der Benennung Metropolia Alba-Juliensis bestandenen *romänischen* griechisch-katholischen Erzbistums zu Karlsburg, gleichwie die Errichtung von zwei neuen griechisch-katholischen Bistümern zu Szamos-Ujvár in Siebenbürgen, dann zu Lugos im Temescher Banate nach dem im *beigeschlossenen Protocolle enthaltenen* Entwurfe allernächst zu genehmigen . . . geruhet. — Er in protocolulu amintitu se dice: Betreffend die Reactivirung der *romänischen gr.-kath.* Metropolie . . . war die Nothwendigkeit dieser Massnahme im Interesse sowohl der Kirche, als des Staates ciustimmig anerkannt. — In fine totu in acelui protocolu se subordinéa Episcopulu de Orade Metropolitului de Alb'a-Julia prin cunvintele: durch Unterordnung der Bischöfe von Grosswardein, Szamos-Ujvár und Lugos als Suffragane unter die erzbischöfliche Gewalt des neu zu ernennenden Metropoliten von Alb'a-Julia . . .

²⁾ A fogarasi görög-katholikus püspökségnék »gyula-féhérvári görög-katholikus metropolia« czím alatt érsekségre emeltetése, nemkülömben a görög-katholikusok részére felállított lugosi és szamos-ujvári püspökségek törvénybe iktattatnak (1868. évi XXXIX törvényezékk⁾

de fum^u, ce remânu in urm^a ei, — i pare tare curiosu, c^ându vede ântâi^a óra unu tramvaiu electricu, care nu are lipsa de cai, unde nu se vede nici o urma de incordare afara de ostenel^a, ce⁻si d^a conductorulu, se-lu opr^{ea} la dese^{la} statuini de prin orasius.

Tramvaiulu electricu e proprie unu trenu electricu micu, unde nu este dec^âtu unu cupeu, multu d^{ou}e; dar^u suntu si trenuri electricice, unde suntu insirate mai multe cupee si afara de ace^a si distan^tia, ce au se o percura, inca este mai lunga dec^âtu d^{ou}e seau trei strade ale unui orasius. Se pote c^a Ungari^a inca va av^e acusi unu trenu electricu, c^âci precum nu de multu scriseru foile — ministrulu de comunicatiune ar^u av^e de gându se construiesca intre Budapest^a si Viena cale ferata electrica.

Dintre alte nenumerate intrebuintiari si aplicari ale electricitatii, voiu mai aminti numai despre influenti^a, ce o are lumin^a electrica asupr^a plântelor si mai departe asupr^a vermiloru de metasa. Din incercările facute reiese, c^a lumin^a electrica nu pote suplini lumin^a s^orelui, dar^u plântelete luminate n^optea, seau si diu^a c^ându vremea e nor^osa, cu luma electrica, cresc^u cu multu mai repede dec^âtu cele incredintate singurei ingrigiri a

mare si acestu institutu — c^a si provinci^a beseric^a, in care se ^áfla — trebue s^e p^orte pentru totu de-a un^a caracterulu românescu, care se manifesteza in limb^a lui de propunere românesca. De alta parte Ministrulu de culte si instructiunea publica nu este autorisatu prin nici o lege din lume a schimb^a caracterulu românescu alu provinciei n^ostre beseric^e si alu institutiunilor ei, garantatu prin dreptulu publicu in patria n^ostra. Prin urmare c^ându Ministrulu a despoiatu gimnasiulu din Beiusiu de caracterulu lui românescu, introduc^undu cu amenintiari si terori^sari limb^a magiara in loculu limbei românesci, a vatematu in modu arbitriu dreptulu publicu, in virtutea c^âruia beseric^a n^ostra cu t^{ot}e institutiunile ei trebue s^e fia românesc^a.

Episcopatulu Român din Macedonia. Foile din România ni-au adus^u scirea, c^a preste seurtu t^{em}pu Români din Macedonia voru av^e unu episcopatu românescu, si c^a Pôrt^a ar fi inceputu deja cu România transactiunile diplomatice pentru împlerea scaunului cu unu român.

Se insiela toti aceia, cari c^ûgeta, c^a Români din Macedonia suntu condusi numai de motive nationale, c^ându dorescu unu episcopatu românescu. Suntu, ce e dreptu, si nationale motivele loru, inse totu atât^a de poternice suntu si alte motive, cari nu se potu intielege, dec^âtu numai d^ec^a este cunoscuta starea beseric^a preste totu a locuitorilor din Balcanu. Ac^est^a o vomu espune pre seurtu cetitorilor nostri, din care apoi voru intielege si conflictul Patriarchului din Constantinopolu cu Sultanulu pentru Bulgari.

Dupa caderea Constantinopolului la 22 Maiu 1453 Mohammed IV c^a unu barbatu politie, a datu beseric^ei desbinute din imperiulu s^{eu} o constitutiune, ce mai intrégă s^a conservatu p^âna astădi. In fruntea beseric^ei desbinute din imperiulu otomanu stă Patriarchulu din Constantinopolu. Elu are lângă sine unu sinodu din 12 Metropoliti, si unu comitetu permanentu din alti patru. Afâra de ace^a mai are lângă sine si unu consiliu de laici cu drepturi inseminate. Sinodulu la olalta cu consiliulu laicilor alege pre Pa-

triarchulu, pre care apoi sultanulu dupa capriciu -lu intaresce sau -lu respinge. Patriarchulu corespunde cu guvernulu otomanu prin marele *logofetu*, care este unu laicu. Locuinta Patriarchului si a sinodului e suburbii Fanaru.

Patriarchulu este capulu si besericescu si civilu alu natiunei grecesci din imperiulu otomanu. Si fiindu-c^a in regnulu osmanicu conceptulu natiunei e sinonimu cu alu religiunei, sub natiunea grecescă se intielegu toti cei de „legea grecescă“, Greci, Români, Bulgari si asi^a mai departe. Astfelu Patriarchulu este capulu besericescu si civilu alu tuturor poporelor acestor^a si garant^{ea} la sultanu pentru fidelitatea loru. Elu decide din invoirea p^ârilor si procesele civile ale crestinilor supusi lui, dirige sc^{ole}le si aduna prin organele sale darea supusiloru, pre carea apoi o transpune guvernului otomanu.

Se pote ved^e de aici, c^a constituina beseric^ei desbinute in imperiulu otomanu este in multe privintie favorabila crestinilor, si c^a atare potea si unu isvoru de binefacere si binecuvîntare pentru ei. Inse la asi^a ceva lipsea conditiunea principala: motivele mai inalte, motivele caritati si iubirei adeverate, cu unu cuvenit motivele preste fire, f^âra de cari si constituina cea mai buna pote deveni unu adeveratu blast^u pentru supusi.

Ac^est^a s^a vediutu numai dec^âtu dupa ace^a. In lips^a unui s^{em}tiu religiosu adeveratu scaunulu patriarchal a devenit unu obiectu alu intrigilor de partidu si prin ace^a a launeloru sultanului, la care alerg^u partidele c^a la forulu celu mai inaltu. Caci asi^a a respunsu Patriarchulu Antim Papei Piu IX, c^ându l^a rechiamatu la unire, c^a elu in Iucurile beseric^ei recunosc^u de autoritatea cea mai inalta pre *Sultanulu*. Ce poternicu este spre nefericirea omului genifulu erorei! Pre Sultanulu -lu preferesce unui Piu IX, despre care protestantulu Baumstarck, mai tardiu devenit catolicu, a disu, c^a elu n^a vediutu o figura, carea s^e p^orte mai tare pre frunte timbrulu inaltimesi date de Domniedieu, o persoana, carea s^e-lu împ^{le} mai tare de respectu, iubire si admiratiune c^a pre Pin IX.

In urm^a intrigelorui acestor^a demnitatea patriarchala in Constantinopolu incep^u

s^orelui. Dr. C. W. Siemens a semenatu d^{ou}e straturi vecine cu acelea-si plante, si anume: cu grâu, ovăs^u, orzu, trifoiu etc. Unu stratu l^a luminat^u n^optea cu electricitate, celu alaltu nu. Pâna-ce in acestu din urma plantele erau de 0'45 m. in celu de ântâi ajunse inaltimesa de 1'5 m., si spicile erău pline de grauntie. Dupa incercările aceste a inceputu se se folosescă lumin^a electrica in mai multe case de plante si de flori de prin orasiele cele mari. Resultatele dobândite au fostu si mai surprindetore, d^ec^a in acel^a-si t^{em}pu se conducea curent electricu si prin pamântul, in care se aflau plantele, florile si pomii, si d^ec^a se mai producea si ozonu. Curentele electricu grabeasca descompunerea gunoiului, omora vermi si alte insecte, ce ar^u pot^e se vateme radacinile planteelor, si cu trupurile acelor^a hranesc^u painântul, era ozonul d^u florilor mirosu si p^omelor gustu placutu.

Nu mai putin interesante suntu incercările ce s^au facutu in anii trecuti in Padua cu vermi de metasa. Anume s^a affatu, c^a curentele electricu grabeasca scoterea óuelor. E destulu, c^a óuele se fie espuse la curentele electricu c^âte-va minute, c^a scoterea se se intempe cu d^{ile} intregi mai iute.

Totu acel^a-si efectu -lu are curentele electricu si asupr^a óuelor de gâina, si in diu^a de astădi esista aparate de sc^{otere} seau cloce electrice.

Din aceste putine sire inca -si va pot^e face ceteriorulu idea, c^a bratia receru atâtea mașini electrice, si fabricele, unde se pre-gatesc^u aceste, si prim armare c^âti ómeni -si c^âstiga pre calea ac^est^a pânea de t^{ot}e d^{ile}. Astfelu pre lângă nenumeratele folose, ce le aduce electricitatea omenimei, la o parte -si d^a in mâna pânea de t^{ot}e d^{ile}. Ce deosebire mare intre electricitatea ac^est^a si electricitatea atmosferica, pre carea o vedem^u in forma de fulgeru si o audim^u in chipu de durduitura si trasnetu! Ac^esta sdobesc^u si nimicesc^u totu ce áfla in cale, acea ne aduce vesti dela consângenii, prietenii si cunoscutii departati, nimicesc^u departarea, ce ne desparte, caci ne face se le audim^u vorb^a, se le s^{em}tiu resuflarea si sioptele. Un^a omora, cea alalta hranesc^u, ap^{ea} si vindec^u de bôle. Un^a este fiera selatica, ce insufla gróza, si sfâsiu totu ce-i stă in cale, cea alalta animalu imblândit^u care te hranesc^u, te imbraca, te insotiesce si te apera, si totu ce se recere, e se scii cum se ámbii cu elu.

a se dă celui ce promitea mai multu. Patriarchulu apoi se rebonifică dela episcopi, episcopii de pre preoti, si preotii de pre poporu, pre care -lu storceau pâna la denariulu celu din urma, fiindu-că pre lângă oficiile besericesci toti aveau si multe atributiuni civile, că totu atâtă mijloce de a störce poporul. Si asiă organismulu besericescu s'a prefacutu in unu organismu de simonia, sub care gemeau tôte poporele imperiului otomanu, cărora totu organismulu acesta in sine odiosu le-a devenit si mai odiosu inca si prin ace'a, că Metropoliti, Episcopii, Archimandritii si toti dignitarii erău numai Greci sau Grécasi, de óre-ce Românu, Bulgaru sau Bosniacu că atare nu potea avé nice o sperantia de a ajunge la vre-o demnitate besericescă.

Patientia poporului inse dela unu têmpu s'a gatau. Montenegro s'a ruptu cu totulu de sub Patriarchulu. Sérbi condusi de Arseniu din Ipek au trecentu in Ungaria, că sè scăpe si de tiran'a Turciloru, dara mai cu séma de a Patriarchului Constantinopolitanu. Sérbi cialalti constituiti in regatu s'a organisatu in beseric'a autocefala. Bosni'a si Hertiegovin'a au scapatu in urm'a impreguiariloru de sub jugulu amaru alu Patriarchului. Chiar si Grecii din regatu s'a constituitu in beseric'a autocefala, si au mai remasă numai Bulgarii si Români sub Patriarchulu. Bulgarii ajntati de Rusia inca la 1870 si-au creatu esarchatulu propriu in Constantinopolu rumpendu-se cu totulu de sub jurisdicțiunea Patriarchului grecescu de acolo. Atunci Patriarchulu din Constantinopolu s'a facutu focu si catranu, vediendu, că pre incetul remâne fara turma, si nu mai are pre cine tunde. De ace'a chiamă unu conciliu ecumenicu, chiar precându in Rom'a se tienea conciliulu vaticanu. A capetatu inse de pretotindene corse, si de abié i-au venit 34 de episcopi, cu cari anatemisă pre Bulgari, fiindu-că nu se mai lasău a fi jafuiti. Bulgarii din Macedonia inse totu i-au mai remasă supusi lui. Acum si acestia s'a smulsu, si Patriarchulu a alergatu la interdictu besericescu, că sè-i pôta tiénă sub jafulu său si mai departe. De presente voiescu sè se smulga si Români macedoneni, si de le va succede, Patriarchulu érasu va alarmá lumea, căci nu-lu dore multu de sufletele loru, sau chiaru de locu, ci-lu dore de banii, ce-i pierde.

Fratii nostri iubiti, Români din Macedonia inse, de cari ne dore mai tare, dupa unu jugu de atâtia seculi, suntu prea molipsiti de spiritulu grecescu fanariotu, si atingerea loru cu Grecii inca va fi si pre vînitoriu prea intima, decâtă că sè se pôta mântui singuru prin unu episcopatu românescu. Numai o unire sincera cu Rom'a ar fi in stare a sadí in vieti'a loru besericescă si nationala unu principiu sanatosu de desvoltare si progresu, care apoi i-ar poté feri de cangren'a grecismului si ar face din ei unu elementu respectat in Balcani. Căci grecismulu singuru nu este in stare a regeneră pre nice uau poporu.

Se vede din aceste, că ide'a episcopatului românescu s'a ivitu la Români din Macedonia, nunumai din motivulu de a-si aperă libertatea si desvoltarea, ci si — pung'a dinaintea Patriarchului grecescu din Constantinopolu si a organelor lui.

Revista besericescă.

Provinci'a metropolitana.

Prin Cerculariulu metropolitanu Nr. 144—1891 s'a publicatu intregului cleru archidiecesanu rationile *Fondului Vanceanu* pentru preotii deficienti pre anulu 1890. Acestu fondu, precum se scie, că fondu separatu si de sine statutoriu a fostu inițiatu de Esceletent'a Sa P. S. D. Metropolitanu, si se maresce prin contribuirile Clerului intregu. Din rationile, ce le avem la mâna, estragemu urmatorele date mai insemnate.

Perceptionile Fondului in anulu 1890 au fostu: a) venitele capitalului neatingibilu si din mulcte fl. 494·48; b) din tacse dela preotmea archidiecesana fl. 2494—; c) restu stratusu din anulu 1889 fl. 351·13. — Cu totalu fl. 3339·61.

Amesuratu statutelor din tacsele de sub b) remânu la acestu fondu 831 fl. 34 cr., éra la fondulu viduo-orfanalu trecu döue parti, in sum'a de 1662 fl. 66 cr.

Asiă dara perceptionile curate ale fondului in anulu 1890 au fostu: a) dupa capitalulu neatingibilu fl. 494·48; b) dupa partea cuvenita din tacse fl. 831·34. — Sum'a fl. 1325·82.

Din aceasta suma suntu a se subtrage spesele si pensiunile inca neridicate in sum'a de fl. 169·14. — Remânu deci că venitul curatul a acestui fondu fl. 1156·68.

Din acestia se adangu la capitalulu neatingibilu fl. 231·53, éra protîloru deficienti se voru impartî in anulu 1891 că pensiuni fl. 925·14.

In anulu trecutu 1860 s'a datu la 8 preoti pensiuni de căte 90 fl.

Capitalulu neatingibilu alu fondului cu finea anului 1890 a ajunsu sum'a de fl. 5608·65.

Rom'a.

Cardinalulu *Carolu Cristofori* a repausatu in 31 Decembre a. c. in etate de 73 ani. Adormitulu in Domnulu a fostu unu modelu de virtuti preotesci. Intréga vieti'a lui n'a fostu altceva, decâtă o abnegatiune si o activitate neintrerupta, indreptata spre marirea lui Domnedieu. Dupa absolvarea studielor teologice se consacră studiulu aprofundat a dreptului besericescu. Fructulu studiilor sale -lu dede publicitatii prin edarea tabeleloru sinoptice de dreptu canoniu. Lucrarea aceasta facuta dupa sistemulu celebrului canonist Devoti, si care e o continuare démna a operii incepute de renumitulu cardinalu Tarquini, a atrasu atentiunea Pontificelui supremu asupr'a ténorului auctoriu, si in data dupa ace'a -lu vedem figurându in oficii forte importante, precum la Signatur'a Papala, la S. Penitentiaria, la Archivele Pontificie si la tribunalele Vaticane. In Consistoriulu din 27 Iuliu 1885 fù creatu cardinalu-diaconu, si numitul Prefectu alu congregatiunei Indulgintelor si a ss. Reliquie. — In veci amintirea lui.

Anglia.

Intr'un'a din cele din urma siedintie a parlamentului anglesu a presintat dlu

Gladstone unu proiectu de lege, in vîrtutea căruia sè fia ștersa vechia dispositia de sub Carolu II numita *Test*, care opresce, că oficiile de lord-cancelaru alu Regatelor unite si de lord-loco-tenentu scau vice-rege alu Irlandei sè fia portate de catolici. In intielesulu dispositiei numite cetatienii catolici nu aveau nici dreptulu de a alege, nici de a fi alesi. Astfelii au fostu impreguiarile pâna in 1829, cându guvernulu conservatoru Wellington—Peel a ștersu dispositi'a *Test* de sub Carolu II, deschidiendu usiele guvernului si la catolici, sustinându numai eschiderea catolicilor dela oficiile de lord-cancelaru si vice-rege alu Irlandei. In 1858 s'a datu tôte drepturile politice si la Iudei. Intre ministrii dela acelu têmpu incocé vedem figurându si catolici, si chiar de presente ministrulu de interne Matthews e catolicu. — Ce pote fi deci mai justu si mai echitabilu, decâtă se se șterga si cea din urma remasitia din legile arbitrarie aduse in têmpuri de nefericita amintire? Si totusi propunerea lui Gladstone a fostu respinsa cu o slaba majoritate de 30 voturi. Este inse de notatu, că respingerea s'a intemplatu mai multu din cause politice si de oportunitate, si astfelii avem firm'a sperantia, că in scurtu têmpu vomu vedé pre catolicii din Anglia bucurându-se de tôte drepturile loru cuvenite.

Revista politica.

Afaceri interne.

Dupa desbaterea proiectului de lege referitoru la repausulu de Domineca s'a ocupatu parlamentulu cu proiectulu de lege despre ajutorarea lucratorilor din fabrici si mine in casu de morbu. Si acestu proiectu fù primitu cu neinsemnate modificari, de órece nici un'a dintre partide nu a facutu opositie. Si e bine asiă, căci statul are detorinti'a de a se ingrijí de binele cetatieniloru săi, si in prim'a linea de alu acelor'a, cari mai multa lipsa au de acelu ajutoriu, si aceia fără indoiela suntu lucratorii de prin mine si fabrici, cari nu numai că traiescu dupa lucrul loru, ci lucrul acesta -lu indeplinescu intr'unu aernu corruptu si nesanatosu, care pre forte multi -i face necapaci de lucru.

Dupa pertractarea acestui proiectu s'a mai desbatutu si alte cestiuni de putinu momentu si s'a datu responsuri la unele interpelări. Celu de ântâi proiectu de ceva insemnatate, ce va ajunge la pertractare in dilele aceste, este proiectulu de lege despre judecatorii consolare, éra dupa acel'a probabilu se va incepe desbaterea proiectelor referitoré la reform'a administratiunei.

Intr'ace'a adunările de protestare in contr'a proiectului de lege referitoru la gradinile si asilele de copii se tienu in numeru totu mai mare in tôte părtele tierei, spre nu putin'a superare a guvernantiloru nostri. Pre lângă adunările amintite in numerulu trecutu s'a mai tiénutu adunări in *Turd'a*, in *Bogsi'a montana*, in *Bai'a de Crisiu*, éra in 17 Februarie se va tiénă o conferintia pú-

blica in *Bai'a mare* totu in caus'a nôstra religioso-nationala.

Austri'a.

Dupa surprinderea causata prin disolvarea parlamentului urmâ o nouă surprindere, si anume dimisionarea ministrului de finance Dunajewski. In locul lui fu numit minister de finance șefulu de sectiune in ministerioul de justitie Dr. Emil Steinbach. Schimbarea acést'a a produs un tot de partide politice unu resensu mare; organulu Cehiloru vechi de exemplu dice, că demisionarea lui Dunajewski are o insemnata mai mare decat disolvarea parlamentului. Unii vedu anume in acést'a schimbare ministeriala o concesiune facuta Germaniloru, si astépta o grupare nouă a partidelor pre bas'a aliantiei cu stâng'a liberala. Noi din parte-ne nu credem, că ministeriulu Taaffe ar' vré se se abata dela politic'a ace'a moderata si concilianta, ce a urmat'o in trecutu fatia cu nationalitatile din Austri'a, si cu atât mai putinu credem, că ar' poté se faca aliantia cu Germanii liberali. Celu putinu acést'a nu se vede din denumirea lui Steinbach de ministru; pentru-că desi Steinbach nu e omu de partida, totusi de liberali a statu totu de-a un'a departe, si e unu cretinu chiar' atât de convinsu că si Dunajewski. Credem deci, că schimbarea facuta in ministeriu e mai multu de persoane decat de sistem. Viitoriulu va aretă.

Itali'a.

Cris'a ministeriala s'a terminat. Regele a primitu definitivu demisiunea ministeriului Crispi. Nouu cabinetu s'a constituitu sub presidiulu marchisului *di Rudini*. Membrii nouu cabinetu, afara de ministrulu de interne *Nicotera* (radical), suntu toti aderenti ai dreptei conservatoare. — Cestiunea e, óre poté-va acestu nouu cabinetu sè grupeze in giurulu seu o majoritate suficiente pentru a poté ramâne in fruntea afaceriloru. Acést'a e o cestiune fórtă grea in parlamentulu italianu, care pentru multimea partidelor se numesce de multi unu caleidoscopu. Câtu e pentru nouu guvern, considerat in compositi'a sa, unu sistem nou de guvernare nu va inaugura. Politic'a esterna si in specie alipirea de aliant'a tripla va ramâne neschimbata. Acést'a e certu, de óre-ce o abatere dela tripl'a aliantia numai atunci ar fi cu potintia, déca s'ar restituí Rom'a la Pontificele supremu. Acést'a inse nu o va face in curêndu nici unu guvern, si cu atât mai putinu unu guvern compusu din membrii dreptei conservatoare, de óre-ce chiar acestu partidu a adusu pre subalpini la Rom'a, si acest'a este autorulu toturoror atacuriloru indreptate in contr'a Augustului Capu alu Besericiei.

Credem totusi că in cestiunile religiose nouu guvern va fi mai moderat decat celu vechiu, fiindu dlu *di Rudini* cunoscutu că unu omu moderat, prevenitoru si linistit, desi cám neresolutu.

Român'a.

Lig'a pentru unitatea culturala a româniloru a intratu in viétia cu diu'a

de 24 Ianuariu. Scopulu ligei este „a cultivá conșientia solidaritatii in intregu neamulu românescu si a intretiéné o mișcare, care sè legitimeze misiunea culturala a Româniloru in Orientu“. Din acestu scopu se vede, că lig'a nu are caracteru politicu, ci numai culturalu; si mai apriatu se vede acést'a si din apelulu emisu de liga. Prin urmare este tendintiósă orice incercare de a atribui acestei lige unu caracteru, ce nu-lu are. — In Român'a a fostu salutata nou'a liga cu mare insufletire, si pâna acum in 15 orasie s'a constituí sectii de ale ligei.

Rusi'a.

Visit'a, ce a facut'o curtii imperiale Archiducele Franciscu Ferdinandu de Austri'a-Este, presumptivul nostru moștenitoru de tronu, forméza si acum obiectulu discusiunei din diare. Cordialitatea, cu care a fostu primitu Archiducele, distinctiunile, ce i-s'a facutu din tote părțile si mai alesu din partea Tiarului, au datu ansa la felin de felin de espliari, si unele foi optimiste vorbiú dejá de o apropiare a Monarchiei nôstre cu Rusi'a si de o intielegere in cestiunea balcanica. Noi credem, că tote combinatiunile diastrice suntu si ramânu numai combinațiuni. Rusi'a are interesele sale de egemonia in Balcani, interese, cari se opunu intereselor nôstre, cari poftescu, că statele balcanice se se desvólte independentu si se nu sté sub egemoni'a nimenui. Cându va renuncia Rusi'a dela planurile sale, intielegerea e facuta; pâna atunci de apropiare in forma de intielegere definitiva nu pote fi vorba. Cu tote aceste credem si noi, că visit'a Archiducelui Franciscu Ferdinandu va contribui la consolidarea raporturilor amicale existente, dara misiune politica n'a avutu visit'a, dupa cum ne asigura si fóia oficioasa „Fremdenblatt“.

Spani'a.

Alegerile acum decurse in Spani'a au fostu favorabile partidului conservatoru catolicu. Au fostu alesi anume 289 conservatori, 12 reformisti, 8 liberali dissidenti, 7 carlisti, 5 independenti, 2 republicani autonomisti de pre Antille, 25 republicani in Spani'a, 89 liberali in Spani'a, si 6 liberali pre insul'a Cub'a. — De insemnat este minoritatea liberaliloru, cari pâna mai in anii trecuti au fostu la guvern. Republicanii suntu putini la numérul, potu inse cu tote aceste se causeze neplaceri. Altcum resultatulu alegeriloru e fórtă imbucuratoriu, si este o noua dovédă despre semtiemintele religiose ale poporului spaniolu, de alta parte despre intielegerea reginei-regente care, desi femeia debila si straina, a sciută cástigă iubirea si increderea poporului spaniolu.

Corespondintie.

I.

Parisu Ianuariu 1891.

Demagogii si radicalii au ajunsu cu fanatismulu pâna acolo, cătu nu mai potu suferi nimicu ce e cretinu, pre cându monstrii terorismului, Robespierre, Danton, Marat,

Chabot, St. Just, si altii si-au cástigatu o specie de suveranitate si inatabilitate, ce o platescu amaru cei ce nu o respectéza. In témput de fómete se nutrescu ómenii cu productele cele mai de josu, cu tèrftia, coceni, si radecini, pentru-că trupulu fără nutreméntu nu pote se fia. In témput de fómete sufetesca, cându sufletele suntu góle de Domnedieu si de adeverürile lui, -si face omulu Domnedieu din animale, plânte si chiar' si din monstrii omenesci, cari numai figur'a omenescă o mai au, cum suntu teroristii de mai susu ai revolutiunei franceze, pentru-că sufletulu omului trebuie se adoreze ceva. Demagogii si radicalii francesi nu se mai inchină la Domnedieu si nu mai veneréza pre sănti, eroii virtutii, se inchină inse că la nisice idoli la toti tiranii revolutiunei. S'a vediuta acést'a, cându in dslele trecute s'a datu in „Comédie française“ bucat'a lui Sardou, intitulata „Thermidor“.

Tóta bucat'a se tiene strinsu de adeverulu istoricu alu revolutiunei din an. 1789. Radicaliloru inse nu le-a placutu, fiindu-că e laudata virtutea adeverata crestina in mijloculu crudismiloru revolutionare.

Cuprinsulu bucatii e urmatorulu: In mijloculu terorismului lui Robespierre si a conventului apără o eroina crestina cu numele: *Fabienne*. Ea mai inainte fusese incredintiata cu unu tineru numit *Martial*. Ne audiendu inse multu témput de numele lui, si credîndu că e mortu, din iubire către elu na s-a mai incredintiatu cu altulu, ci s'a facutu calugarititia. Fiindu inse calugaritiele alungate de teroristi de prin manastirile loru, ea s'a intorsu in lume, inse si imbracata in vesininte lumesci si-a observatu voturile si mai departe cu tota conscientiositatea. Nesce spelatorese atlându, că e calugarititia si că pôrta o cruce la grumadi, voira se o ucida, căci alu mortii era atunci ori cine se mai inchină lui Domnedieu si nu ratiunei. Ver-o cati-va barbatii inse o au scosu din mâinile loru si intre acestia din intemplantare si mirele ei *Martial*, care se reintorsese acasa din bataia. Atlându *Martial*, că ea e mirés'a lui, o provoca, că se inchia acum casatoria cu elu. Ea -i respunse, că votulu pusu lui Domnedieu nu o lásă. *Martial* i aduse aminte, că ea numai credîndu-lu pre elu mortu, s'a facutu calugarititia, si éta elu nu e mortu. Inzedaru, ea nu voł se-si calce votulu pusu lui Domnedieu. Cându converséza ei la olalta, o gramada de ómeni turbati ducu la gilotina mai multe calugaritie, cari cu rosariulu in mâna canta imni in onórea Preacuratei Fetiôre María. *Fabienne* le vede, si voiesce se mérga si ea cu ele se móra la olalta. Nesce gendarmi o arestéza si o ducu si pre ea la supliciu. *Martial*, vré se o mántue, -i propune se dica, că e ingrecata, că se scăpe de mórtie. Ea inse respunde, că mai bine mórtie, decat pe a pre onóre si inca prin mintiuna. Cându e aprópe de gilotina, *Martial* mai ceréa odata se o scape din mâna gendariloru, unu gendarmu inse -lu ucide, éra ea pasiesce cu curagiul pre gilotina sarutându crucifisulu si móre fără alta vina, numai pentru-că a crediutu in Domnedieu.

Cându bucat'a s'a representatu ántâia óra, atunci a fostu gramadita cu aplause. Audiendu de acést'a radicalii, s'a dusu la a dóu'a representatiune cu gramad'a, că se o impiedece, fiindu-că in ea victori'a este a crestinismului, si teroristii revolutionari suntu descrisi asiá, precum au fostu.

Ce inima omenescă este, carea se nu simpatiseze cu tiner'a eroina a virtutii si credintei *Fabienne*? Tota figur'a ei este inconjurata cu aureol'a inocintiei concie de sine. Si radicalilor totusi le-a fostu nesuferita. Se poate vedé de aci, cum degeneréza inim'a omenescă, déca nu o simple Domnedieu.

II.

Sibiu 28 Ianuariu n. 1891.

Onorabila Redactiune!

La 22 Maiu 1887 in urm'a lăudabilei initiative luate de Ilustr'a Dna Elen'a barones'a Popu si de démn'a si zelos'a presedinta actuala Dn'a Mari'a Popu de Harsianu s'a înfiintat aci o Reuniune de femei cu scopul de a se îngriji insa-si de decorea si provederea besericiei greco-catolice de aci cu tote utensiliele trebuințiose tițetore de partea interna a aceleia. Inca nu s'au implinitu patru ani, de cându acesta Reuniune si-a inceputu bine-cuvîntat'a sa activitate, si dejá te surprindu-tare placutu lucrările sevîrșite de dêns'a intr'unu interval relativu fôrte scurtu si cu mijloce fôrte modeste. Cine a cercetatu beseric'a parochiala gr.-cat. de aci inainte de înfiintarea acestei Reuniuni, si o va cercetă si acum, va remână frapătu, caci indata ce va past pre pragulu ei, se va convinge, că aci si-a desvoltat fôrditorea sa activitate delicatulu gustu femeiescu, si va vedé cu insufletire, că ce se poate face chiar' si in o parochia seraca, cum este si parochia gr.-cat. a Sibiului, cându creditiosii aceleia-si besericie traindu in buna armonia suntu petrunsi de spiritulu asociarei si alu unirei poterilor imprasciate, carele in multe locuri a facutu adeverate minuni, si déca acei creditiosi au cătu de putna voia de a jertfi pentru scopuri comune. Lauda si onore se cuvine baveloru domne gr.-cat. de aici, cari cu atât'a iubire se sciu alipi de beseric'a loru propria si sciu se lucre cu atât'a zelu si insufletire pentru in-trumsetiarea aceleia.

Acesta Reuniune la 25 Ianuariu a. c si-a tînențu adunarea sa generala ordinaria in cancelari'a „Asociatiunei Transilvane“; presidiul, fiindu vrednic'a presedinta a Reuniunei Dôm'n'a Mari'a Popu de Harsianu impiedecata din cauza de morbu, l'a portat u mai putnu zelos'a vice-presedinta Dôm'n'a Corneli'a Surdu nasc. Deacu, participându la acesta adunare generala o cununa fôrte frumoasa dintre damele gr.-catolice si mai multi barbati fruntasi gr.-catolici din locu. Dintre agendele pertractate cu permisiunea Onorabilei Redactiuni-mi voi luá voia a aminti aici urmatòrie, si anume: Comitetul conformu statutelor si-a facutu raportulu său generalu despre activitatea desvoltata in cursul anului espirat; din acestu raportu se vede, că Reuniunea in anul espirat a avutu 10 membre fundatorie, 21 membre ordinarie si 17 membri binefacatori. Avea Reuniunei cu finea anului espirat a fostu in totalu de 298 fl. 92 cr. in bani gata depusi la institutulu „Albin'a“, computându-se aci fondulu neatingiveru cu 153 fl. 19 cr. si fondulu disponibilu cu 145 fl. 73 cr. Dela înfiintarea Reuniunei incóce s'au spesatu pentru scopuri de in-trumsetiare aprópe la 350 fl. Raportul generalu a fostu luat din partea adunarei cu aprobatu spre sciintia. Mai departe s'au revedutu ratiunile cassei pre 1890; s'au proclamatu de membru fundatoru Dn'a Emili'a Tilea nasc. Ratiu, ér' de membri ordinari: Dn'a Mari'a Danchesiu nasc. Stoianu

si Dsior'a Dor'a Danchesiu din Resinari, asemenea Dnele: An'a Lupeanu si Mari'a Popescu din Sibiu; in urma s'a intregit comitetul cu Dnele: Emili'a Tilea si Elen'a Luentia.

Aceste suntu obiectele mai insemnate pertractate in adunarea dela 25 Ian. a. c.

Cu via bucuria inregistrezu aci, că dupa inchiere adunarea generala straformându-se intr'o conferinta confidentiala, damele au luat decisiunea de a-si largi cerculu de activitate in viitoru statorindu-se, că dupa alte exemple lăudabile din alte locuri in fiecare anu din oferte benevoli se se arangeze in ajunula Nascerei Domnului căte „unu pomu de Craciun“, venindu astfelii in ajutoriu cu vesmintre, recusite de invetiaméntu etc. elevilor si elevelor misere dela scol'a poporala gr.-cat. de aici, prin ce credu, că se va face unu bunu servitii causei scolastice din acesta parochia.

Că de inchiere -mi permitu unu cuvîntu fratiescu cătra preotimela nostra si mai alesu cătra preotecele noastre. E lucru dorerosu, dar' adeveratu, si eu insu-mi am avutu ocasiune a me convinge din propri'a-mi intuitiune, că se afă fôrte multe besericie la sate si poate că si pre la orasie cu preoti si preotese altcum din tempul mai nou, cari lăsa tare multu de dorit in privint'a adjutarii interne a acelor'a; multe suntu lipsite si de utensilie cele mai necesarie; in unele locuri intru atât'a a scadiutu zelulu creditiosilor, incătu chiar' si provederea besericiei cu lumini si chiar' cu tamâia si oleu rázema in casele besericesci si asiă destulu de serace. Óre căte o reuniune de femei evlaviose, in fruntea careia s'ar' pune preotés'a locala, nu ar' poté se faca fatia neajunselor amintite mai susu? Eu credu si sum convinsu, că da, numai vointia se fia.

Cu atât'u mai usioru credemus că s'ar' poté înfiintă si ar' trebui se se înfiintizeze astfelii de reunioni, fiindu-că există si decisiune sinodala din 1869, care dispune înfiintarea loru. Si că se aiba cei ce ar' dorî se le înfiintize unu normativu, alaturâmu aici statutele reuniunei din Sibiu, cari au întîmpinat inalt'a aprobatu a Esculentiei Sale Dlui metropolitu¹⁾.

x. y.

Cum suntu foile noastre amice ale religiunii si a ministrilor ei. Că publicul cetitoru se se convinga despre lucrul acesta, de asta data aducemu numai două sau trei specimene. „Famil'a“ in Nro 2 a. c. publica o poesia de cuprinsul urmatoru: Unu „popa“ a venit sé'a tardiu acasa. Intrebându-si preotés'a, că ce a cugetat vedîndu, că inopitează si nu mai vine, acăst'a -i respunde, că era tare îngrijata, si de căte ori audia unu câne latrându, cugetă, că acel'a e „pop'a“. Însemnăm, că redactorul „Familie“ e fiu de „popa“, si autorul poesiei a capatatu destule ajutore dela „popi“. Mai departe totu „Famil'a“ in Nro. 3 publica chiar' pre pagin'a antâia o „anedicta“ de cuprinsul urmatoru: Creditiosii din unu satu acusara pre „pop'a“ că fuméza. „Pop'a“ fu citatu pentru ace'a la „Vladic'a“. Cându vedidu „pop'a“ turnulu besericiei catedrali, sciindu că e aproape de „Vladic'a“ -si pierduse mai tota presentia. Si luă inse curagiul „că tiganulu, ce-lu lasára se-si mai aprinda pip'a inainte de aruncarea latitudui pentru spândiuratu“. Cându intră „pop'a“ la „Vladic'a“, astă pre „Vladic'a“ fumându din o pipa cu tievea pâna la pamântu. „Vladic'a“ dîse „popoi“, că numai de ace'a e vinovat, că fuméza din o pipa, a cărei tieve e prea

¹⁾ Statutele le vomu publica in unu din nrri ce voru urmă.

scurta, deci se-si faca si elu o tieve lungă că a „Vladicei“, că apoi tote-si bune. — Éta ce va se dica la noi lectur'a belectristica si instructiva! Si preotii nostri inca platescu cu bani atari murdarii pentru ficele loru. — Totu mai departe „Tribun'a“ in Nro. 18 a. c. deschide colonele sale unui ténérul cu putna „sciintia“, ince fanatisat de ea, că acel'a basatu pre „sciintia“ si nu pre „credintia“ se sustienu assertiuni de aceste: „Ar' si unu rigorismu ridicolu, se interdică barbatului inca neinsuratu o libertate, pre care obiceiulu (numai obiceiul?) n'o ieră femeii.“ Déca barbatii trebuie se se dă si femeii, atunci pentru ce se mai esiste casatoria? Si atunci — atunci apoi pentru ce „libertatea“ acăst'a se mai fia asiă modesta, déca e concesa, si de ce se nu mărga pâna la fanerogamia că la animale? Se genéza omulu a si discută mai departe. Si lucrurile aceste basate pre „sciintia“ le áfta omulu in o fâia, care sustienu, că e „amica religiosității“.

Serbatorile septembânei.

30 Ianuariu v. Amintirea celoru 3 Doctori ai besericiei resaritului sau mari dascali ai lumii, Vasiliu Marele, Gregoriu teologul si Ioann gura de auru. Caus'a serbatorei acesteia s'a espus la serbatoreca Sântului Vasiliu. Laudele loru in Menologiu la din'a acăst'a suntu de o eleganta deosebita, si atribuitele, ce li-se dau cu multa elocintă, suntu de unu farmecu patrundiatoriu.

In Februarie v. Intimpinarea Domnului. S'a pusu serbatorei acăst'a pre 2 Februarie, fiindu-că intimpinarea Domnului prin betrâmul Simeonu s'a intemplatu cu ocazieunea purificării Mariei in beserică conformu prescriseloru mosaice la 40 de dile dupa nascerea copilului. Nascerea Domnului fu serbată in 25 Decembrie. De atunci pâna in 2 Februarie suntu chiar 40 de dile. In beseric'a resaritului se pune pondu mai mare pre intimpinarea Domnului prin Simeonu betrâmul, că o intemplare a legei noastre. In beseric'a apusului se pune mai mare pondu pre purificarea Mariei, că o implinire unei prescrieri a legei vechi. De ace'a la noi serbatoreea se numesce *Intempinare*, éra in apusu *Purificare*.

Noutăti.

Curtea in Budapest'a. Maiestatea sa Monarchulu dejá din 5 Februarie petrece in capital'a Ungariei. Domineca in 8 Februarie a sositu acolo si Maiestatea sa Imperatér'sa-regina Elisabet'a, unde voru remână tempu mai indelungat.

Sciri personale. Teodosiu Lechintianu, fostu cooperatoru parochialu in Cucerdea romana tractulu Ernotului (in Archidiecesa) fu denumitul de administratoru parochialu in ace'a-si parochia.

Balulu filantropicu arangiatu in 11 a. c. in sal'a „Otelulului Nationalu“ a fostu si anulu acesta intru tote coresponditoru renumelui său căstigatu in anii trecuti. Unu publicu numerosu si distinsu, din locu si din provincia era adunat in localitățile otelului; toilette de cele mai elegante si cu gustu impodobiâu pre dansatore, si cu bucuria noastră, că si frumosulu costumu românescu-nationalu a fostu in anul acesta cu multu mai bine representatul decătu in anii trecuti.

— Nu voim sè incercămu a compune o lista a celoru presenti, si en atât'u mai putnu o descriere mai detaliata, temându-ne sè nu gresim. — Venitulu materialu alu petrecerei inca a fostu forte imbucuratoriu. Inregistrâmu aici cu placere numai atât'a, că dlu capitani Visoin'a a adusu cu sine 30 fl. colectati in Alb'a-Iulia.

Functionarea nouelor table regesci. Ministrul de justitia a emis o ordinatiune, prin care pre bas'a §-lui 25 alu articulului de lege XXIV din 1890 dispune că: 1. activitatea actualelor table regesci si procuraturi reg. din Budapest'a si Muresiu-Osiorhein incetéza cu 4 Maiu 1891. 2. Tablele si procuraturile reg. organizate in sensulu citatului articulu de lege -si incepù activitatea cu 5 Maiu 1891. Celealte dispusetiuni transitorie si referitoré la activarea tablelor si procuraturelor le va norma o noua ordinatiune.

PARTE SCIENTIFICA-LITERARIA.

Sciintia si religiunea in „Convorbirile literarie“.

Intre foile sciintifice si literarie din România nice un'a nu este la Români din patria nostra asiá latita si cetita că „Convorbirile literarie“. Contiene fóia acésta si lucruri bune si traduceri frumosé din classicii altor popore. De cátori in se ocupă cu lucruri, ce se tienu de religiune, sau cari atingu de aproape religiunea, atunci totu de-a un'a aréta o ignorantia de totu mare, si chiar pentru ace'a potu sè duca pre multi in retacire. Si nici nu e mirare, că e asiá. Literatii din România cu nimicu nu se ocupă mai putinu cá cu religiunea. Pentru cei mai multi din ei religiunea in témputu nostru nu mai are nice o valoare reala, si asiá nu mai este nice o lipsa, cá unu literatu sè se ocupe cu ea. Loculu ei dupa dênsii l'a ocupatu astădi sciintia, si apoi sub firm'a sciintiei si in „Convorbirile literarie“ se sustînu nu odata lucruri de acele, cátu cetindu-le i-se scola omului pérulu pre capu.

De asta-data vomu aduce numai unu casu, din care se pote vedé ignorantia, cá sè nu dicemu mai multu, ce o intêmpina omulu in „Convorbirile literarie“ cu privire la lucrurile religiose, pentru-cá cetitorii nostri mai cu séma cei tineri, cari cetescu si „Convorbirile literarie“, sè scia, cum au sè intêmpine cestiunile religiose, ce din cându in cându se ivescu in ele.

In Nr. 5—1890 alu „Convorbirilor literarie“ a aparutu unu studiu asupra „Comedieei divine“ a marelui poetu italiano Dante.

Nu este loculu aici a espune detaiatu planulu poemei acesteia grandiose, sublime si admirabile, cá si care geniu omenescu n'a mai produsu alt'a. Vorbindu in termini generali potem dice, că ea este epope'a genfului omenescu in caletorii a lui prin témputu si eternitate. In descrierea minunata a caletorilor sale prin cele trei imperii ale lumii celealalte, prin infernu, purgatoriu si paradis, poetulu descrie sórtea omului preste totu cá atare, sórtea omenimei cadiute din sfer'a frumsetiei eterne, a celei ce se ridică pre incetul érasi acolo, si in urma a omenimei ajunse la culmea fericirei, la vedere a nemijlocita a oceanului nemarginit in estensiune si adêncime, in care este versata frumsetii a perfecta alui Domnedieu.

Ivorulu in se, din care s'a inspiratu poetulu in compunerea poemei acesteia, despre carea insu-si elu dice in alegoria, că si ceriulu si paméntulu si-a pusu mân'a, cându o a produsu,¹⁾ ivorulu acest'a este numai si numai teolog'a crestina catolica, fara de care nice cându nu s'ar fi ridicatu poetulu pâna la classicitatea ace'a sublima, pâna la care s'a ridicatu. Tote celealalte elemente, istorice, filosofice, fisice si astronomice, ce le mai folosesce poetulu in compunerea poemei sale, suntu strabatute si petrunse de teolog'a catolica cá de o lumina preste fire. De

unde potem dice, că intréga poem'a este alegoria cea mai minunata a istoriei omului din amêndoue lumile, asiá precum propune istoria acésta beseric'a catolica.

De sine urmăza de aici, că fara de cunoșintie teologice detaiate si fundate este absolutu cu nepotintia a intielege poem'a acésta chiaru si cu comentariu. Fara de cunoșintele acestei va fi omulu atrasu de unele si de altele din frumsetiele mai obvie ale poemei. Adeveratulu ei spiritu in se si minunile frumsetiei, ce le cuprinde ea, remânu unui atare omu cu totulu necunoscute. De ace'a toti cei ce au voitu a strabate in spiritulu ei si a gustá tote deliciile isvoritóre din frumsetiele ei, au studiatu mai întâiu teolog'a catolica din fundamentu. Asiá au facutu cunoscatorii cei mai mari alui Dante din secululu nostru, istoriculu Schlosser si regele Saxoniei si altii. Singuru Domnii dela „Convorbirile literarie“ au cugetat, că voru intielege pre Dante si fara nice o cunoșintia teologica. Si asiá nu e mirare, că cu modulu, cum voiescu ei a-lu intielege, trebuiescu sè se faca ridicoli inaintea celor ce cunoscu cátu de cátu spiritulu adeveratulu poemei acesteia admirabile.

Spre a ne convinge despre acésta trecem prete intielesulu celu curiosu, ce autorulu studiului din cestiu -lu dà in „Convorbirile literarie“ „Infernului“ si „Purgatoriul“ lui Dante, si ne oprimu numai la intielesulu, ce-lu dà părții a treia, va se dica „Paradisul“.

In „Paradisul“ ide'a dominanta dela unu capetu pâna la celalaltu este descrierea fericirei omenesci dupa specie celei mai inalte, decâtua care mai inalta nu pote sè fia, si acésta este fericirea isvoritóre din vederea nemijlocita alui Domnedieu in lumin'a gloriei, sau unirea mistica a susfletului omenescu cu Domnedieu in cunoscerea si iubirea cea mai inalta, de carea e capace o creatura. Simbolulu fericirei acesteia este virgin'a Beatricea, carea -lu conduce pre poetu din sfera in sfera totu mai susu, si carea devine pentru poetu totu mai frumosa din ce se inalta mai susu prin sfere, fiindu-cá si in paradis suntu graduri de fericire din ce in ce mai inalta, pâna ce in urma ambii ajungu in empireu la fericirea cea necreata alui Domnedieu, unde poetulu stă fatia in fatia cu misteriile cele mai adênci ale domnedieirei insa-si, cu misteriulu Treimei si alu Incarnatiunei. Inse in intuitiunea acésta immediata a esentiei domnedieesci poetulu câstiga si o privire in esentia lucrurilor si in planulu celu mare alu lumii, prin ce fericirea paradisului devine pentru noi moritorii si mai minunata. Acest'a este pre scurtu cuprinsulu celu sublimu alu „Paradisul“.

Si ce face din „Paradisul“ in „Convorbiri“ autorulu studiului nostru? O adeverata caricatura mascatu cu principiile filosofice alui Schopenhauer, căci filosofii a acestuia este Evangelulu mai toturor domniloru dela „Convorbirile literarie“. Éta cuvintele proprii ale autorului: *Para-*

disulu crescu alui Dante consideratu alegorice este fericirea câstigata prin vieti a contemplativa, carea stă in iubirea frumosului si a adevărului, si in cultivarea artelor si a sciintierilor“, carea va se dica, fericirea cea adeverata, paradisulu omului stă in sciintia si arta, si inca paradisulu acest'a este in lumea acésta, căci de o alta lume nu pote fi vorba. De aici apoi de sine ar urmă, că in paradisulu lui Dante sè nu intîlnescu omulu decât erudit si artisti, că si cum ar fi o academie de sciintie sau belle-arte, era infernulu sè fia plinu de ómenii rustici fara scientia si neprincipiori de arta. Cu toate aceste credem, că chiar dlu autoru se va fi mirat de ace'a, căti barbati erudit a aflatu in infern si căti simpli in paradis. In lips'a spatiului amintim din infern numai pre Pietro de Vineis,¹⁾ juristulu, oratorulu si poetulu acel'a mare de pre témputu lui Fridericu alu doile, care din iubire cătra sciintia a traitu cersindu la universitatea din Bologn'a, si pre care insu-si Dante, că sè arete, că a fostu unu barbatu de o cultura fina classica, -lu introduce vorbindu cu o rara elegantia. Si totusi cu toata sciintia acésta Dante -lu pune in infern cá pre unu suicidu. Mai departe pre magistrulu sén Bruneto Latini inca -lu intîlnesc in infern, desi a fostu unu barbatu erudit, era dintre intieptii lumii antice pre nici unul nu-lu pune in paradis. Totu asemene pre musiciantulu Casella, pre pictorii Cimabue si Giotto -i asiédia in Purgatoriul²⁾.

Era in Paradisul, déca acolo nu ar ave locu decât numai invetiatii si artistii, atunci intre altii cum de e acolo cântatu atâtua de frumosu Sântulu Franciscu, care numai eruditu nu a fostu, ci reprezentantele celu mai stralucit u simplitatii, miseriei si umilitiei³⁾. Si totusi Dante in descrierea lui s'a ridicat pâna la elegantia cea mai mare poetica facându o intorsura din cele mai minunate. Cându adeca in Paradisul Dante intîlnesc pre Sântulu Tom'a, si acest'a incepe a-i descrie pre scurtu pre S. Franciscu, atunci poetulu insu-si se face a uită, că e in Paradisul si pune in gur'a Sântului Tom'a cuvintele, că gloria lui, va se dica a Sântului Franciscu mai bine s'ar poté cântă in paradisul⁴⁾, că sè arete prin acésta inalta mea virtutii Sântului acestuia, pentru care si paradisulu celor alalti ómeni inca lui cá unui omu -i s'ar paré că e prea putinu.

Si aceste putine exemple aréta, cătu de smintita este intréga ide'a, ce si-o face autorulu nostru despre Paradisulu lui Dante. Si unu barbatu, pentru care filosofii a lui Schopenhauer este datator de directiva in tote, in veci nu e in stare să intielégă pre Dante. Acésta in se nu i-s'ar luá in nume de rêu. Pre dreptulu in se i-se ia in nume de rêu atunci, cându

¹⁾ Inferno C. XIII v. 56—78.

²⁾ Inferno IV. XV. Purgatorio II. XI

³⁾ Paradiso C. XI.

⁴⁾ La cui mirabil vita

Meglio in gloria del ciel si canterebbe. Paradiso C. XI. v. 96.

¹⁾ „Al quale ha posto mano e cielo e terra“ Paradiso XXV. 2.

ideile pigmeului Schopenhauer cu poterea voiesce să le vîne gigantului Dante. Si cându autorulu nostru esplica în modul aratatu „Paradisulu“ lui Dante, atunci chiar acăstă o face.

Schopenhauer în filosofia sa cea plina de dorere, că se nu devin absurd, și astăzi si elu cu calea a lasă omului unu picu de măngaiere, că totusi baremu o privire spre fericire este posibila și pentru omu. Si privirea acăstă spre fericire i-o subministra omului sciintiele si artele¹⁾. Mai multa fericire decâtă acăstă nu cunoște Schopenhauer. De acea nu e mirare, că unu adeptu alui Schopenhauer, cum e si autorulu studiului din cestiune, nu-si poate intipui „Paradisulu“ lui Dante, decâtă in sensulu fericirei lui Schopenhauer, indesat de invetiatii si artisti, intre cari celu de ântâi este pote chiar Schopenhauer. De acea, că sciintia si arta ori si cătu de inalte, déca -i lipsesc omului credintia si iubirea lui Domnedieu, numai fericí nu potu pre omu, nice Schopenhauer, nice adeptii lui nu voiescă să scia nemică. Despre sciintia a fară de Domnedieu dice principiulu creștinu, că „cine adauge sciintia, adauge dorere“, si Schopenhauer a potutu să exprieme adeverulu acestă la sine insu-si, căce cu tóta sciintia sa cea mare, inse fară Domnedieu numai fericitul nu a fostu, ci neliniscitu, invidiosu si rancorosu pâna la mórte. Pentru acea numesce si Dante pre cei din infern: *cete pline de doreri, cari au pierdutu cunoscintia bunului celui mai inaltu, va se dica alui Domnedieu.*

Autorulu nostru afără de acea a potutu să văda, că esplicarea, ce o dă elu „Paradisulu“ lui Dante, este cu totulu smintita. A potutu să văda si de acolo, că in o atare esplicare figură Beatricei, carea conduce pre poetu prin paradis, nu are nici unu intielesu, decâtă pote că se servescă lui Dante de unu pedelu, ce-lu conduce prin salele unei academii de sciintia si arta numita: Paradis. Si din filosofia lui Schopenhauer in veci nu o va intielege. Pentru acea autorulu despre intielesulu alegoricu alu Beatricei nice nu dice nici unu cuvântu, cu tóte că in poema este persóna principala dupa Dante insu-si.

De ună inse ne-amu mirat. Anume, că autorulu nostru nu a esplicat si capetulu „Paradisului“ dupa filosofia lui Schopenhauer. Anume „Paradisulu“ se finisce cu acea, că poetulu ajunge la intuitiunea misteriilor celor inalte a Treimei si a Incarnatiunei, pre cari le descrie in viersuri sublime. In intielesulu filosofiei lui Schopenhauer autorulu nostru din „Convorbiri“ ar trebui să esplice capetulu poemei cu acea, că Dante ajunge la convictiunea, că e mai bine a nu fi decâtă a fi, privescă in nimică celu nemarginit si apoi se cufunda in Nirwană Indianilor cîntându pote vre-unu imnu de alui Eminescu in onoreea lui Schopenhauer si alui Budha.

Atala.

Novela de F. R. de Chateaubriand.
(Continuare.)

Befă, care tienă multu si care pentru selbateci eră unu felu de băla, fără in-

doiela că in dîlele cele de ântâi i-a impiedicatu de-a ne persecută. Déca ne voru să cantă mai tardiu, de sigur că ei se indreptă spre miédia di crediendu, că noi ne grabiāmu spre Mississippi. O, dar' noi mergeāmu spre stéu'a polara, spre miédia-nópte, luându-ne de indreptariu muschiulu de pre trunchii arborilor.

In putina vreme amu bagătu de séma, că n'amu cästigatu multu prin măntuirea mea. Pusti'a -si deschideá inaintea ochiloru nostri nemarginită ei singurata. Straini de vieti'a de padure si ratecindu din adeverat'a cale, mergându numai pre gâcile, ce se va alege de noi? Privindu adese-ori la Atal'a, mi-a venit in minte vechi'a istoria cu Agar, ce Lopez a cedit'o dimpreuna cu mine, istori'a, ce se petreceă in pusti'a Bersabe in vremile vechi, cându ómenii traiau trei etăti.

Atal'a -mi facu unu vesmēntu din scortia de frasinu, că se nu ámblu aprópe golu. Cusute cu ace de ariciu mi-a mai facutu unu felu de incaltiaminte din piele de guzganu. Eu inca me gândeám, se facu pre séma ei diferite obiecte de ornamente. I-am gătitu deci o cununa din trandafiri vineti si nalba, ce aflămu in calea nostra pre mormintele parasite de Indiani; -i mai faceám si salba pentru frumosii ei grumadi, din seméntiele rosii ale trandafirilor selbateci; dupa ce i-le gatiám töte bine si frumosu, zimbiám adeneit in contemplatiunea frumsetii sale admirabile. — Cându ajungeāmu la vr'unu riu, treceāmu ap'a pre cate-o luntritia facuta de noi. Atal'a -si intindeá bratilu preste umerulu mieu, si că dōue lebede caletore strataiám undele tacute.

Adese ori, cându si zadufulu dilei eră de nesuferitu, cautămu locu de repausu sub muschii maretloru cedri. Mai fiecare arboru din Florid'a, dar' mai alesu cedrii si stejarii suntu acooperiti de unu felu de muschiu alb, ce de multe ori se intinde dela crengi pâna josu. Déca s'ar' intemplă, să privesci nóptea in stralucirea lunei pre intins'a pustia tacuta căte unu astfelu de stejaru imbracatu in haina de muschiu, ai crede, că vedi o fantoma tragică dupa sine lungulu ei velu. Aparitiunea acăstă pâna si diu'a e destulu de pitoresca, fiindu-că prin fibrele de muschiu furnică o sumedenia de vietă: fluturi, muscularie sclipitoise, colibri, papagali verdi, cotiofane azuri, asiă că stejarulu ti-s'ar paré invelit in covorul tiesutu din lâna alba si brodatu de mâna artistului europeanu cu insecte si paseri. Sub umbr'a acestoru adaptatori facuti de marele spiritu ne recreamă sdrobitele poteri. Ér déca vînturile se porneau din vesduhu, se clatine frundiele cedrilor, déca printre crengile acestui palatu aerianu paserile ciripitore se legau încocă si incolo, cîntându dintre misteriosele lui boltituri caletorilor, ce versau suspinuri, ti-s'ar paré, că nici odata minunile lumii vechi nu ar' fi potutu rivalisa cu acest monument alu pustiei.

In fiecare sără faceāmu focuri mari si ne cladiāmu căte o colibioră din scortia de arbori intinsa pre cătiva stâlpi. Déca se intemplă, se prindemu căte o gaina selbateca ori căte unu fasanu, acătiumu

prad'a de capetulu unei crengi aplecate, pre care vîntulu o intorceă dupa voia, alături de flacările unui trunchiu de stejaru aprinsu. Mâncămu scorti'a unui felu de mestecanu, ce eră dulce că zaharulu, si merele de Maiu, ce aveau gustulu persecitoru si smeurei. Mergeam apoi singuru, să cauti in mijlocul trestiei unu felu de floră, ce in potirulu său conicu contineă că unu paharu de rôua curata. Cu acăstă ne adapămu. Bine-cuvîntămu provedinti'a, care a sciutu să anine de slabele frundie ale acestei flori asemenea isvoru curat in mijlocul puturoselor mocirle; in tocmai cum scie ridică sperantia in inimile sfasiate de dorere si facându să se nasca virtutea in in sénulu celor miseri si orfani.

(Va urmă).

Bibliografia.

„Onorea Sionului Românescu sau unirea cu Rom'a“ este titlulu unei brosuri esite de curându in editiunea Revistei catolice in Bai'a mare. Brosur'a stă din două părți. Partea ântâia cuprinde unu: *Responsu Revistei catolice la atacurile adresate de acăstă besericei române ortodoxe-nationale de Comitetulu Redactoru alu Revistei „Beserică ortodoxa romana“.* Partea a douăa cuprinde unu responsu la responulu de mai susu sub titlulu: *Unirea cu Rom'a sau controversa dintre reviste periodice „Revist'a catolica“ si „Beserică ortodoxa Romana“.* Responulu celu de ântâi dupa titlu ar' crede omulu, că este operatulu teologicu alu unor barbati convinsi de adevărulu besericei, ce o profesăza. Astă inse nu este asiă. Ei insisi nu sciu, ce e beserică, ce o apără. Odata dico, că „bunul săntiu alu omului instruitu este singurul, care hotaresce in lucrurile de credintă“ (pag. 13), alta data că acăstă au hotarit „stramosii nostri“ (pag. 14). Odata sustină cu fala, că „beserică ortodoxa românescă n'a tinsu nice odata a modulă dupa unu calupu credintă creștinilor“ (pag. 12), in altu locu apoi totu se băcura, că majoritatea Romanilor are credintia dupa unu singuru „calupu“ si iuva si pre altii la credintă dupa „calupul“ acăstă (pag. 14). Odata se necajescu pre noi de mórte, că credem cu patru puncte mai multu că dênsii (pag. 14). In altu locu apoi dico, că nu le pasa si déca Romanii voru să ateu, numai se nu-si schimbe legea vechia, că si cum ateul ar' mai pune vre unu pondu pre acăstă lege vechia. Noue creștinului ortodoxu credintiosu in sufletulu seu ni este totusi scumpu si iubit, cum nu ne poate să ateu. Dênsii inse, pre unu bietu român unitu -lu urescu mai tare că pre ori ce ateu si asiă mai departe.

Responulu alu doilea este o retundere linistita, erudita si logica a asertuilor din responulu celu de ântâi, care amu dorî, că si fratii nostri ortodocsi se-lu cetăscă cu atentiu, căci multu, tare multu se potu instruă din elu cei ce suntu cu inima buna.

Post'a Redactiunei: Dlui Em. Manu in Br. — Abonamentul Dniei Tale pre patrariulu Ian. — Mart. ni s'a solvit din partea dlui adv. G. M. in D. Banii trimisi deci i-am prenotat pre patrariulu Apr. — Iuu. Salntare!

Dlui T. Harsianu in Chim. de C. — Estrasulu din corespondintă Diale, ce se va publică in numerulu proksim, a fostu enlesu dejă pentru numerulu trecentu, din lipsa de spatiu inse si pentru a dă locu la alte corespondintă anterioare a remas. Nu ati avutu deci cauza de superare: putina rabdare eră mai buna. Trebuie se observă inse, că la ori ce foia redactiunea singura este indreptatita a împărtă materialul de publicare, si in acăstă privinția nu primește lectiuni dela nime. Ce se tiene apoi de pretensiunea Diale că se ti-se publice acea ce astă de bine a serie, notam, că Dta numai atâtă poti pretinde pentru abonamentu, că se primesci fără regulat; ori ce alta pretensiune e neintemeiata.

Editoru si redactoru respunditoru:
Dr. Vasiliu Hossu.

JOSIFU GAVORA

(1) 7-30

distinsu cu medali'a espozitionala cea mare pentru lucru eselentu si gustu bunu la espozitionea regnicolara din Budapest'a in a. 1885.

Budapest'a, IV. strad'a Vatilului Nr. 17

Recomanda cu pretiuri de cele mai convenabile si in executare catu se se poate mai frumosa obiecte de lipsa

- pentru adjustarea besericelor, si anume:

Felone preotiesci si stichare diaconesci

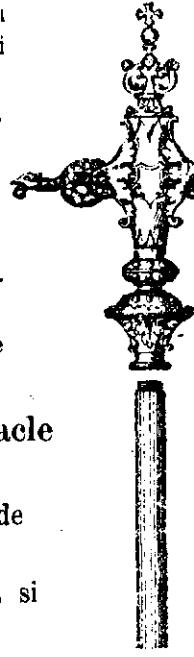
Flamure pentru beseric si reunioni.

Flamure pentru reunioni de pompieri, de scolari, reunioni besericesci, reunioni industriale, de cantari si de pompe funebre.

Candelabre, racle si potire, luminarie de parate si de altariu, si candele.

Acuratarea mea o potu dovedi cu sute de epistole recunoscatoare.

Tarifuri de pretiuri si preliminarie de spese trimis la cerere francate.

Primescu si efep tuiescu ieftinu repararea vestimentelor besericesci, intrargintarea si intraurirea de portiere, racle, candele si luminarie de altariu.

Mare assortiment de brodarii de aur, de argintu si de metasa, precum si de ornaturi besericesci brodate

Dantele besericesci, fetile de altariu, cruci de parate si de scola.

Tiesetur'i besericesci, damasturi etc.

<p